

KAPITOLA II – HRA OSUDU

Hádes se přenesl do Nikdynoci, jednoho ze svých nejpoužívanějších novoathénských klubů. Blížila se jedenáctá a o půlnoci se plánoval vydat do salonků v patře a vybírat si tam mezi smrtelníky, kteří se toužili vsázet o svá největší životní přání a tužby – o zdraví, lásku a bohatství. Taková přání plnit mohl. Nemohl však vyhovět žádostem o stvoření či navrácení života či propůjčení krásy – takové tužby neplnil.

„Jdete pozdě.“

Mintin hlas jako prásknutím biče rozehnal Hádivy myšlenky. Cítil ji od chvíle, kdy do místnosti vkročil – plnou ohně a ledu –, a v jejím současném rozpoložení ji raději ignoroval.

Soustředil se na upravování kravaty a manžet a v duchu pocítil úlevu, že Sisyfovy bodyguardy složil pomocí stínů, takže teď nemusel poslouchat, jak se nymfa dožaduje nějakého vysvětlení. Když se upravil, obrátil se k nymfě s oh-

nivými vlasy. Rty, o jeden odstín tmavší než vlasy, měla uraženě našpuhlené. Neměla ráda, když ji někdo ignoroval.

„Jak bych mohl jít pozdě, Mintho, když můj čas neřídí nikdo jiný než já sám?“

Mintha dělala Hádivi asistentku od nepaměti a za tu dobu se u ní vystřídaly různé fáze, během kterých se snažila si nárokovat nějakou část jeho života – jeho čas, jeho říši a jeho tělo. Její touhy mít všechno pod kontrolou si nemohl nevyšmíchnout. Tu vlastnost dobře znal, protože ji sám měl.

„Nedochvilnost nevypadá dobře, dokonce ani u boha ne,“ odsekla.

Málem se pousmál, ale udržel se. Rozzučil by ji ještě víc, kdyby dal svoje pobavení najevo.

„Zatímco vy jste se někde *poflakoval*, já jsem musela bavit vaše hosty.“ Na tu poznámku Hádes zareagoval přimhouřením očí.

Hádes sraštil obočí a v nepříjemném očekávání mu ztuhly rysy. „Kdo na mě čeká?“

Podle Mintina výrazu – jak přimhouřila oči a lehce se ušklíbla – Hádes poznal, že se mu její odpověď nebude líbit.

„Lady Afrodita.“

„Sakra práce,“ zamumlal Hádes.

Mintha se svoje pobavení ani nesnažila nijak skrýt a rty se jí zvlhnily v nepokrytém úšklebku.

„Možná byste si měl pospíšet,“ řekla. „Když jsem trvala na tom, aby na vás počkala tady, odpověděla, že dole toho bude mít na pobavení až až.“

Paráda. Kdykoli se Afrodita rozhodla pobavit, skončilo to válkou.

„Děkuju, Mintho,“ řekl s povzdechem.